

V Radgono začeli so okoličani to zimo po dvakrat v tednu žito, koruzo i. t. d. na trg voziti. Želeti bi bilo, da se ta reč dobro vredí, in se tako tršivo z živežem ogrskim židovom v sosesčini iz rok iztrga. Kmalu bi prihajali kupci od vseh potov sem.

Slišimo v enomer, da denarja manjka, da je petica redka, toda krčme in gostilnice naraščajo povsod kakor gobe iz zemlje, in so prav polne! Zdi se nam tedaj, da je denarne sile najbolj zapravljenost, požrešnost mnogih gospodarjev in poslov kriva! Slovenci, — bodimo trezni, bodimo varčni in skrbni! —

Iz Kozjega, 8. febr. (Zlata poroka.) To je bilo včeraj veselje v naši puščavi! Popoludne po večernicah se je zbiralo staro in mlado po cerkvi in trgu; celó gosposkih obrazov ni bilo sram, očitno se pokazati; možnarji so pokali, kakor pred velikimi prazniki. Bila je v resnici za Kozje včeraj svečanost.

Veljalo je, počastiti revnega tržana Jakoba Sušnika, ki je slavil zlato poroko, in Kozjani so se skazali. Na županov poziv je z veseljem vsak nekaj podaril, rojaku napraviti veselo uro. Ganilo je vsacega gledati sivega starčka sredi svoje družine, ko je otrokom in vnukom še enkrat podal svojo roko v blagoslov.

Očeta še bolj razveseliti prišel je domu iz Gradca njegov sin, izučen sedlar, ter se dal tukaj ob enem z očetom poročiti.

Jubilant je star 77 let; nja ženica Barbara šteje 69; obadva pak sta še čvrsta ter se nobenega dela ne zbojita. — Ko sem ju gledal tako možko v cerkev korakati, sem se kaj nerad spomnil sedanjega mladega rodu, ki je tako silno rahel ter občuti vsako sapico, pa vendar vidoma hira na zdravju. Menda se v mladeniških letih — preneglo živi. —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V a ž n i dogodki se pripravljajo za prihodnje dni. Maja se ministerstvo takraj in onkraj Litave. Kakor strela iz vedrega osupnila je te dni svet neka knjižica („Beachtungen über die Organisation der österr. Artillerie“), ki se pripisuje nekeji visoki, cesarju jako blizo stoječi osebi, ki ima tudi pri vojaštvu obče zaupanje. V tej knjižici dokazuje pisatelj, da je Avstriji treba zaslombe v zvezi z Rusijo proti grabežljivemu nemškemu sosedu, ki je našemu cesarstvu toliko bolj nevaren postal, kolikor bolj se pri nas domoljubje in udanost do vladarske hiše razdeva. Ker dela to nemško — liberalna stranka, na katero se Prus zanaša, in ker prijateljstvo z Rusijo mogoče ni, dokler se ponemčevalna politika pri nas na klin ne obesi, utegne za Slovane in nas Slovence zasijati mila zarja pravice in — narodne svobode.

Na Ogerskem jo je levičnik Tisza v svojem sijajnem govoru proti Deakovcem zasuknil od levece proti sredini do Sennyeya, ter utegne neko srednje ministerstvo iz levičnikov in Sennyey'cev se roditi.

Vnanje države. Na Španskem je kralj Karol sijajno zmagal Alfonzovo armado, vsled tega je bežal Alfonso z bojišča v Madrid.

Za poduk in kratek čas.

Iz Ptuja v Zagreb, jeseni 1874.

(Potne črtice.)

(Dalje.)

Zagreb, glavno mesto hrvaške zemlje, ima 16.654 katoličanov, 91 nezedinjenih in 431 zedinjenih grkov, 110 protestanov in 863 judov. Vseh prebivalcev domačinov tedaj 18.249. Ker je v Zagrebu tudi mnogo dijakov, in kakor mi je neki stotnik zagotavljal, do 6000 vojakov, se sme število vseh stanovnikov do 25.000 računati. Mesto ima izvrstno lego. Proti severju ga varuje Zagrebačka gora, proti jugu je odprto; en del mesta brž ko ne starejši je na precej visoki panogi tega pogorja, drugi v podnožji na ravnem. Mesto je jako snažno in prijetno, vsak dan sem vidil ulice pometati, in po dvakrat z vodo škropiti; povsod vlada lep red. Noči so bile zmirom mirne in tihe, da sem se čudil; v večernih urah se je obilno prebivalstva sprehajalo po ulicah, proti deseti uri se je pa vse razšlo k pokoju, in vladala je potem tihota, skoro kakor na kmetih. — Zagreb sem si celó drugač mislil, reči pa moram, da je vse to že s prva delalo na me jako dober vtis. Če pa še pristejem srčno prijaznost, ki se tu nahaja pri učeči se mladeži, duhovnikih in drugih narodnjakih, in nekatere imenitosti, ktere Zagreb dičijo, ne bo preveč, ako rečem, da je Zagreb eno najmilejših mest v Avstriji, slovenskemu domoljubu pa kraj narodnega ponosa in navdušenja.

Med imenitosti Zagreba se mora v prvi vrsti šteti metropolitanska cerkev, ki je velikansko poslopje. Škoda, da se znotranja sprava od nadbiškupovega trona do poslednjega postranskega altarja s krasnim gotiškim slogom zidar-skega dela ne slaga. Petero óken v prednjem koru je jako okusno malanih. Cerkev je blizo tolika kot Marije-Celjska, ki je 44° 2' dolga, 15 sež-njev in pol široka; Zagrebačka bo 3—4 sežnjev krajša, pa je zato blizo toliko širja. Vtis je tu veličastniši, ker pregledaš pri vstopu naenkrat vse znotranje prostorijske, kar v Marija-Celji zaradi altarja milostne Matere Božje sredi cerkve ni mogoče. Prednji altar ima več dragocenosti, stranskih je menda 24, polovica preveč. Kakor se je v prejšnjih časih kteremu korarju dozdevalo, je kje si bodi brez ozira na okus, k steni pritisnil altarček, da poslavi svoje ime; iz marmorja, nekteri iz dragega, so sicer vsi.